

РЕШЕНИЕ

№ 1667

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8009** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл.149, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. Б. Н. от [населено място], жк Сухата река № 221 В, вх.Б, ет.7, ап.40, [ЕГН] чрез адв.И., срещу Решение № 1040-21-564/22.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01003380/20.09.2021г. на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО.
Жалбоподателят оспорва постановления от административния орган акт, с който е разпоредено лицето да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за бременност и раждане и парично обезщетение за отглеждане на малко дете в периода 24.12.2017-31.05.2019 в размер на 10101,28лв. Счита, че същото е незаконосъобразно и са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт. В с.з. жалбоподателят, редовно призован се явява лично и поддържа жалбата и приложените към нея писмени бележки.
Ответникът - Директорът на ТП С.-град към НОИ, чрез процесуалния си представител юр.Б. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, с оглед на което моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски.
Административен съд С.-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168,

ал.1 АПК, намира следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд.

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решение № 1040-21-564/22.07.2022г на директора на ТП на НОИ С. град, е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-01003380 от 20.09.2021г на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО.С последното е рапоредено Н. да възстанови недобросъвестно полученото обезщетение за временна неработоспособност,бременност и раждане и отглеждане на малко дете в периода 24.12.2017-31.05.2019г в размер на 10101,28лв.

В рамките на съдебното производство по молба на жалбоподателя бяха събрани писмени доказателства.Искането за събиране на доказателства от трето-неучастващо в производството лице Вижън Г. 2014 ЕООД се оказа неуспешно ,поради неоткриването на дружеството на известния в Търговския регистър адрес на управление на същото.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили.

В КСО не се съдържа легална дефиниция за понятието „добросъвестност” при получаване на осигурителни плащания. С оглед общите принципи на правото, за добросъвестно получени осигурителни плащания следва да се считат тези, за които осигуреното лице е имало съзнанието и субективното убеждение, че му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане..

Съгласно чл.10 ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня,в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.Тази разпоредба тълкувата с легалната дефиниция на понятието осигурено лице по § 1 ал.1 т.3 ДР на КСО – физическо лице,което извършва трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски води на извода,че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност,за която се дължат осигурителни вноски.Т.е формалната регистрация на трудов договор ,без да се осъществява практически трудова дейност не води до възникване на осигурително правоотношение с държавата.С оглед на обстоятелството,че в следствие на извършените проверки от ТД на НАП и и ИА ГИТ се е стигнало до служебно заличаване на регистрираните трудови договори от осигурителя Вижън Г. 2014 ЕООД,в това число и на жалбоподателя Н.,а също така и с оглед на задължителните предписания до търговското дружество,които са влезли в сила като неоспорени по административен или съдебен ред същите са задължени да подадат декларации образец 1 с код заличаване на всички данни по чл.5 ал.4 от КСО за посочените по горе периоди от месец април 2012/ преди вписването н адружеството в Търговския регистър/ до месец юли 2019г по същество правилен се явява извода на органите по осигуряването,че спрямо М. Б. Н. са налице нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 т.2 от КСО,които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им.Това е така,тъй като със заличаването на данните се приема,че

лицето не е осигурено за риска бременност и раждане и отглеждане на дете до 2 год. възраст към датите на настъпване на временната неработоспособност по представените болнични листове,изплатени през 2017 , 2018г и 2019г.В тази насока следва да се съобрази също така,че съгл. Чл.4 ал.10 т.4 от Наредба Н-13/2019г при неизпълнено в срок задължително предписание по чл.108 ал.1 и 3 от КСО за заличаване на данни ,подадени с декларация обр. 1 за лицата по чл.4 ал.1 ,ал.3,5,7,9,10 от КСО НОИ заличава същите данни ,като подава декларация обр. 1 на електронен носител съобразно Наредбата. Упражняването на процесните правомощия не е необосновано с оглед констатациите на органите на ТД на НАП и ИА ГИТ и е в съответствие с посочените по горе правила. Факт е също така,че по време на проверките спрямо лицето М. Б. Н. са изпращани уведомления за съдействие и обяснения,но пощенската пратка се е върнала с отбелязване като непотърсена от получателя,по същия начин както са се връщали и пощенските пратки до оспорващата в рамките на настоящето производство.В този ред на мисли удостовереното по време на проверките,че ЕООД Вижън Г. 2014 не представя първични сетоводни документи,не оже да се установи връзка с управителя,наел е 21 лица по трудово правоотношение,няма регистриран търговски обект за осъществяване на дейността,няма данни за изплатени доходи и за удържани данъци и осигурителни вноски от 2015година насетне,няма отчетени обороти и подавани ГДД води на извода,че дружеството само формално е съществувало ,като назначените по трудов договор лица при него не са осъществявали реална трудова дейност,поради което и стажът при дружеството не би могъл да се зачете за осигурителен.Ето защо и правомерно органите по приходите,осигуряването и по контрола на трудовото законодателство са приели,че трудовите договори са били само формални,не е извършвана трудова дейност,нито пък друга търговска дейност,която да обуслови регистрирането на договорите в НАП,и подаването на декларации по реда на КСО и подзаконовите нормативни актове досежно осигурителните права на лицето,подавател на жалбата.Действително не всеки работодател в страната е в състояние реално и в срок да заплати начислените и отразените в декларациите по КСО осигурителни вноски,които продължават да бъдат дължими,но осигурителните права на действително работещите служители и работници не се засягат от това неплащане.Именно поради тази причина тези работници или служители ,които реално не работят по трудово правоотношение и същото е създадено привидно с цел получаване на обезщетения от бюджета на ДОО следва да възстановят неправомерно изплатените им обезщетения по реда на чл.114 ал.2 т.2 от КСО.Видно от представеното от административния орган извлечение от регистъра на осигурените лица спрямо Н. осигуряването е прекъснато през м. 06.2017 с работодател 93-то СУ А. Т. Б. , и е подновено със сключения трудов договор с Вижън Г. 2014 ЕООД на 12.06.2017г,като шест месеца след тази дата Н. е родила дете и е ползвала болнични за бременност и раждане и отглеждане на дете до 2 год. Възраст,т.е не са изпълнени изискванията на чл.48а от КСО.След като не е налице осигурително правоотношение в периода от юни 2017 до юли 2019г с работодател Вижън Г. 2014 ЕООД ,то жалбоподателката не е притежавала 12 месечен осигурителен стаж преди раждането на детето си,поради което и не е отговаряла на изискванията на чл.50 ал.1 КСО вр. чл.53 ал.1 от КСО за получаване на обезщетение за бременност и раждане и отглеждане на дете до 2 годишна възраст.Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към

момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна. Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсулт съгласно НзПП в размер на 150 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Б. Н. от [населено място], жк Сухата река № 221 В, вх. Б, ет. 7, ап. 40, [ЕГН] чрез адв. И., срещу Решение № 1040-21-564/22.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01003380 /20.09.2021 г. на длъжностно лице по чл. 114 ал. 3 от КСО.

ОСЪЖДА М. Б. Н. от [населено място], жк Сухата река № 221 В, вх. Б, ет. 7, ап. 40, [ЕГН] чрез адв. И. да заплати на Директора на Териториално поделение С.-град към Националния осигурителен институт сумата от 150 лв разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ :